

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ สามารถสรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะได้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและสาเหตุของการเกิดอาชญากรรมภายในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์
2. เพื่อศึกษาแนวทางส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วม ช่วยเหลือในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

2. วิธีดำเนินการวิจัย

Rajabhat Mahasarakham University

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ซึ่งจากข้อมูลจากฝ่ายทะเบียนของเทศบาลอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ ในปี พ.ศ. 2543 มีประชากรที่อาศัยในเขตเทศบาลอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จำนวนทั้งสิ้น 49,872 คน โดยกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 397 คน

2.2 สถานที่ทำการวิจัย คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งประกอบด้วย 27 ชุมชน คือ ชุมชนหน้าโรงซ่อม ร.พ.ช., ชุมชนศรีเมืองพัฒนา, ชุมชนทุ่งศรีเมืองกลาง, ชุมชนวัดป่าทุ่งศรีเมือง, ชุมชนทุ่งมน, ชุมชนวัดหอไตร, ชุมชนคอนสวรรค์, ชุมชนท่าลินคี่, ชุมชนวัดเหนือ, ชุมชนวัดสว่าง, ชุมชนชอยน้ำทิพย์, ชุมชนคุ้มห้วย, ชุมชนสงเปลือยใน, ชุมชนหนองไชยวาน-หนองลิ้นจี่, ชุมชนโพธิ์ไทร, ชุมชนกุศยางสามัคคี, ชุมชนคอนกลอย, ชุมชนหัวโนนโกน, ชุมชนริมแก่งคอนกลาง, ชุมชนสุขสบายใจ, ชุมชนเกษตรสมบูรณ์-หนองเรือ, ชุมชนหาดถ้ำควน, ชุมชนคอนป่อ, ชุมชนหัวคูพัฒนา, ชุมชนสงเปลือยนอก, ชุมชนโรงจั่ว, ชุมชนวัดใต้และ ประชากรที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียน

2.3 การจัดเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการจัดเก็บรวบรวม

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS FOR WINDOWS VERSION 10.1 โดยสถิติที่ใช้ คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า Chi-square

3. สรุปผลการวิจัย

3.1 ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของประชาชนในชุมชน

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 397 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 56.4 อายุระหว่าง 21 – 30 ปี จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 ศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย,ปวช. จำนวน 121 คิดเป็นร้อยละ 30.5 สมรส จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 56.4 อาชีพอื่น ๆ(แม่บ้าน,นักศึกษา) จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.9 รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 55.42 ผู้ตอบแบบสอบถามและบุคคลในครอบครัว หรือคนที่รู้จักไม่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม จำนวน 360 คน คิดเป็นร้อยละ 90.7 ผู้ตอบแบบสอบถามไม่รู้จักคุ้นเคยกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นการส่วนตัว จำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 57.7 ผู้ตอบแบบสอบถามไม่เคยได้รับคำแนะนำ หรืออบรมเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 54.7 ผู้ตอบแบบสอบถามสนใจที่จะรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรม จำนวน 381 คน คิดเป็นร้อยละ 96.0 ผู้ตอบแบบสอบถามพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ จำนวน 273 คน คิดเป็นร้อยละ 68.8 ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจมีความเป็นธรรม เสียสละ และทำงานหนัก น่าเห็นใจ จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 54.7

3.2 สภาพปัญหาและสาเหตุการเกิดอาชญากรรมภายในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์

สภาพปัญหาส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ สภาพแวดล้อมในปัจจุบันเป็นสาเหตุก่อให้เกิดอาชญากรรม รองลงมาคือ ปัญหาทางเศรษฐกิจเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมในสังคม สภาพสังคมในปัจจุบันไม่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเท่าที่ควร สภาพทางวัฒนธรรมและค่านิยมในปัจจุบันก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม ประชาชนขาดความรู้ในการป้องกันอาชญากรรม เจ้าหน้าที่ตำรวจขาดการประชาสัมพันธ์กับประชาชนในชุมชนตามลำดับ ส่วนสภาพปัญหาเรื่องการบริหารจัดการเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีประสิทธิภาพ เป็นปัญหาที่น้อยที่สุด

3.3 การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการป้องกันอาชญากรรมในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์

สภาพการมีส่วนร่วมของประชาชนส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง การมีส่วนร่วมของประชาชนที่มากที่สุดคือ ช่วยกันดูแลสิ่งของสาธารณะ , เข้าร่วมโครงการชุมชนสัมพันธ์หรือกิจกรรมอาสาสมัครต่าง ๆ , ร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจัดขึ้น การมีส่วนร่วมในระดับมากได้แก่ ป้องกันตนเองจากอาชญากรรม และระมัดระวังตัวเองอยู่เสมอ , คอยตรวจตราดูแลบ้านเรือนให้มีระบบป้องกันการโจรกรรมที่มั่นคงแข็งแรง มีความระมัดระวังอยู่เสมอ สอดส่องพฤติกรรมของคนแปลกหน้าที่เข้ามาในชุมชน หรือบริเวณบ้าน ส่งเสริมความสามัคคีอันดีให้แก่สมาชิกในหมู่บ้านหรือชุมชนและประพฤติดนให้อยู่ในกรอบของกฎหมายหรือไม่ส่งเสริมให้ผู้อื่นกระทำความผิดกฎหมาย ตามลำดับ ส่วนการมีส่วนร่วมที่ระดับน้อยคือ การเข้าจับกุม หรือชะลอการก่อเหตุร้ายของอาชญากรรม , การชี้ตัวผู้กระทำความผิด และการเป็นพยานให้ปากคำต่อพนักงานสอบสวน

3.4 แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์

แนวทางการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมอยู่ในระดับมากแนวทางส่งเสริมที่ประชาชนต้องการมากที่สุด คือ จัดเจ้าหน้าที่ให้อบรมให้ความรู้แก่ประชาชน รองลงมาคือให้ประชาชนมีบทบาทในการกำหนดนโยบาย และตรวจสอบเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่ จัดชุดชุมชนสัมพันธ์ สร้างความเป็นมิตรและแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน จัดเจ้าหน้าที่เปิดสอนหลักสูตรในการป้องกันอาชญากรรม จัดเจ้าหน้าที่อบรมให้ความรู้แก่ประชาชน ตามลำดับ ส่วนการอบรมให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความประพฤติดีมีมนุษยสัมพันธ์กับประชาชน เป็นแนวทางที่ต้องการมากเป็นลำดับสุดท้าย

3.5 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมภายในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์

จากการศึกษาพบว่าตัวแปรคุณลักษณะที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมภายในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ คือ เพศ อาชีพปัจจุบัน การตกเป็นเหยื่อหรือบุคคลที่รู้จักคุ้นเคยตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรม เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์

4. อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษานี้ ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ สำหรับการวิจัย จำนวน 12 ตัวแปร จากผลการศึกษาวิจัยสามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

ตัวแปรที่ 1 เพศ มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์

จากการศึกษาพบว่าประชาชนที่ใช้เป็นตัวอย่างในการศึกษาส่วนใหญ่เป็น เพศชาย มากกว่าเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 56.42 และ 43.58 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมในระดับมากที่สุด พบว่า เพศหญิง จะมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 4.02 และ 3.47 ตามลำดับ ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ เพศมีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสอง พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 จึงสรุปได้ว่าประชาชนที่มีเพศต่างกัน จะมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามกรอบแนวคิดที่ตั้งไว้

จากการศึกษาสามารถอธิบายได้ว่า เพศหญิงจะมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม มากกว่าเพศชาย เนื่องจากเพศหญิงเป็นเพศที่อ่อนแอ ละเอียดละอ่อน มีความอ่อนไหว และเพศหญิงมักจะตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมได้ง่ายมากกว่าเพศชาย ดังนั้นประชาชนเพศหญิงจึงต้องมีการระมัดระวังตนมากกว่าเพศชาย เพื่อป้องกันตนเองให้รอดพ้นจากการตกเป็นเหยื่อของอาชญากร เพศหญิงจึงมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมมากกว่าเพศชาย ดังนั้น เพศที่แตกต่างกัน จึงเป็นปัจจัยต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมที่แตกต่างกันด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรัฐศาสตร์ สิงห์เหลือง (2540)

ตัวแปรที่ 2 อายุ มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์

จากการศึกษาพบว่าประชาชนที่ใช้เป็นตัวอย่างในการศึกษา ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.4 เมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมในระดับมากที่สุด พบว่าประชาชนที่มีอายุ 51 – 60 จะมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 21.62 รองลงมาคือประชาชนที่มีอายุ ต่ำกว่า 20 ปี

คิดเป็นร้อยละ 25 ตามลำดับ ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ อายุ มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ ของตัวแปรทั้งสองแล้ว พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 จึงสรุปได้ว่าประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามกรอบแนวคิดที่ตั้งไว้

จากการศึกษาอธิบายได้ว่า ปัจจุบันการศึกษา และการสื่อสาร การรับรู้ข่าวสารสามารถกระทำได้ง่ายและทั่วถึง ประชาชนมีความรู้และรับทราบข่าวสารกันมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นทางโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ ในห้องเรียน หรือการอบรมสั่งสอน ดังนั้นไม่ว่าเด็ก หรือผู้ใหญ่ต่างได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน จึงมีความรู้ลึก หรือมีความรู้เกี่ยวกับอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน ดังนั้นการที่ประชาชนที่มีวัยต่างกันจะมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัฐศาสตร์ สิงห์เหลือ (2540)

ตัวแปรที่ 3 วุฒิการศึกษา มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์

จากการศึกษาพบว่า ประชาชนที่ใช้เป็นตัวอย่างในการศึกษา ส่วนใหญ่จะมีการศึกษาในระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 30.5 เมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ ต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมในระดับมากที่สุด พบว่า ประชาชนที่มีวุฒิมัธยมศึกษาในระดับไม่เกินประถม จะมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.35 รองลงมาคือประชาชนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 4.96 ตามลำดับ ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ วุฒิการศึกษา มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสอง พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 จึงสรุปได้ว่าประชาชนที่มีวุฒิมัธยมศึกษาแตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามกรอบแนวคิดที่ตั้งไว้

จากการศึกษาอธิบายได้ว่า การศึกษาไม่ว่าระดับล่าง หรือระดับสูง ไม่ได้เน้นสอนเกี่ยวกับเรื่องอาชญากรรมที่แตกต่างกัน เว้นแต่เรียนเฉพาะสายงานที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรม คงจะศึกษาเฉพาะเกี่ยวกับสาขาวิชาที่ตนเรียน ดังนั้นไม่ว่าจะศึกษาอยู่ในระดับล่าง หรือระดับสูง จึงไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมแต่อย่างใด โดยข้อมูลข่าวสารจากอาชญากรรมจะรับทราบจากสื่อต่างๆ การอบรมสั่งสอน และประสบการณ์ที่ได้รับทราบมา ดังนั้นผู้ที่มีการศึกษาแตกต่างกัน จึงมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน

ตัวแปรที่ 4 สถานภาพ มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์

จากการศึกษาพบว่าประชาชนที่ใช้เป็นตัวอย่างในการศึกษา ส่วนใหญ่อยู่ในสถานภาพ สมรส คิดเป็นร้อยละ 56.42 เมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในระดับมากที่สุดพบว่า ประชาชนที่มีสถานภาพสมรส จะมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.77 และประชาชนที่สถานภาพโสด รองลงมาคิดเป็นร้อยละ 2.56 ตามลำดับ ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ สถานภาพ มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสอง พบว่าไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 จึงสรุปได้ว่าประชาชนที่มีสถานภาพแตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามกรอบแนวคิดที่ตั้งไว้

จากการศึกษาอธิบายได้ว่า สถานภาพของประชาชนไม่ผลต่อมีความรู้สึกของประชาชนต่อปัญหาอาชญากรรม ไม่ว่าจะเป็นคนโสด สมรส หรือเป็นหม้าย จะให้ความสำคัญต่อปัญหาอาชญากรรม และการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน ด้วยเหตุผลนี้เองการที่ประชาชนที่มีสถานภาพต่างกัน จึงไม่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม

ตัวแปรที่ 5 อาชีพของประชาชน มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันอาชญากรรมในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์

จากการศึกษาพบว่า ประชาชนที่ใช้เป็นตัวอย่างในการศึกษา ส่วนใหญ่มีอาชีพ อื่น ๆ (แม่บ้าน, นักศึกษา) คิดเป็นร้อยละ 25.94 รองลงมาคืออาชีพรับราชการ และค้าขาย ร้อยละ 25.7 และ 23.2 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบอาชีพต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในระดับมากที่สุด พบว่าอาชีพ กสิกรรม มีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 9.09 รองลงมาคืออาชีพ บริษัทเอกชน และค้าขาย – ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 6.67 และ 6.52 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสอง พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 จึงสรุปได้ว่า ประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามกรอบแนวคิดที่ตั้งไว้

จากการศึกษาพบว่า ผู้มีอาชีพกสิกรรม, ค้าขาย – ธุรกิจส่วนตัว และบริษัทเอกชน จะมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมมากกว่าอาชีพอื่น อธิบายได้ว่า เนื่องจากประชาชนที่ประกอบอาชีพดังกล่าว เป็นเอกชนประชาชนธรรมดาที่อาจตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมได้ง่าย จึงต้องใช้ความระมัดระวังป้องกันตนเองมาก เนื่องจากส่วนใหญ่ผู้ที่ประกอบอาชีพดังกล่าว

กล่าวจะค่อนข้างมีฐานะ และไม่ค่อยมีเวลาอยู่บ้าน อาจตกเป็นเหยื่อ เป็นเป้าหมายของ อาชญากรได้ง่ายกว่าอาชีพอื่น จึงต้องมีการปรับตัวป้องกันตนเองมาก จึงมีส่วนร่วมในการ ป้องกันอาชญากรรมมากกว่าอาชีพอื่น ดังนั้นอาชีพที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วม ในการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สายเพชร ศรีสังข์ (2536)

ตัวแปรที่ 6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันอาชญากรรมในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์

จากการศึกษาพบว่า ประชาชนที่ใช้เป็นตัวอย่างในการศึกษา ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ย ต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 55.45 รองลงมา 5,001 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.92 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบรายได้เฉลี่ยต่อเดือน กับมามีส่วนร่วมในการป้องกัน อาชญากรรมในระดับมากที่สุดแล้ว พบว่าประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.82 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสองพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 จึงสรุปได้ว่าประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยแตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมใน การป้องกันอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามกรอบแนวคิดที่ตั้งไว้

จากการศึกษาอธิบายได้ว่า ไม่ว่าจะประชาชนที่มีรายได้มากหรือน้อย ไม่ได้ทำให้ ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมแตกต่างกัน อธิบายได้ว่า คนที่มีรายได้มาก อาจจะต้องมีรายจ่ายมาก และต้องมีภาระกิจหน้าที่การทำงานมากจึงไม่ค่อยมีเวลาในการป้องกัน อาชญากรรม ส่วนคนที่มียาได้น้อยต้องขยันทำงานหาเงินเนื่องจากมีรายจ่ายน้อย จึงไม่ทำให้ ความสนใจต่อปัญหาอาชญากรรม ดังนั้นรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของประชาชนที่แตกต่างกัน ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนแต่อย่างใด ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัย ของ รัฐศาสตร์ สิงห์เหลือง (2540)

ตัวแปรที่ 7 การที่ตนเอง หรือคนที่รู้จัก ตกเป็นเหยื่อ หรือไม่เคยตกเป็นเหยื่อของ อาชญากรรม มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม

จากการศึกษาพบว่าประชาชนที่ใช้เป็นตัวอย่างในการศึกษาส่วนใหญ่ ไม่เคยตกเป็น เหยื่อของอาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 90.43 เมื่อเปรียบเทียบกับมีส่วนร่วมในการป้องกัน อาชญากรรมในระดับมากที่สุด พบประชาชนที่เคยตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมจะมีส่วนร่วม มากกว่าคนที่ไม่เคยตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 8.11 และ 3.33 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสองพบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงสรุปได้ว่าการที่ประชาชน หรือคนที่ประชาชนรู้จัก เคย หรือไม่เคยตกเป็นเหยื่อของ อาชญากรรม มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน

จากการศึกษาอธิบายได้ว่า การที่ประชาชน เคยตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรม หรือคนที่ประชาชนรู้จัก ญาติพี่น้อง เคยตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรม จะมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมมากกว่าคนที่ไม่เคยตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรม เนื่องจากเคยตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมจะทำให้ประชาชนมองเห็นความสำคัญของปัญหาอาชญากรรม เพราะได้รับความเดือดร้อนจากปัญหาอาชญากรรมโดยตรง จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการป้องกันตนเองให้รอดพ้นจากอาชญากรรม มีการศึกษาวิธีป้องกันตัวเองและมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมมากขึ้น ส่วนคนที่ไม่เคยตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรม ก็จะไม่ค่อยระมัดระวังเอง หรือมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมเนื่องจากยังไม่เห็นความสำคัญ และไม่เคยได้รับความเดือดร้อนจากปัญหาอาชญากรรมโดยตรง จึงไม่สนใจในการป้องกัน สรุปได้ว่า การเคยตกเป็นเหยื่อหรือไม่เคยตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมที่แตกต่างกัน ทำให้มีความรู้สึกต่อปัญหาอาชญากรรมแตกต่างกัน จึงทำให้มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมที่แตกต่างกันด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรภิรมย์ บุญญฤทธิ์ (2525)

ตัวแปรที่ 8 การรู้จักคุ้นเคยเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นการส่วนตัว มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม

จากการศึกษาพบว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่รู้จักคุ้นกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นการส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 85.64 เมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมระดับมากที่สุด พบว่าประชาชนที่เคยรู้จักคุ้นเคยเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นการส่วนตัว จะมีมากกว่าประชาชนที่ไม่รู้จักคุ้นเคยเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นการส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 3.82 และ 3.51 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสองพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงสรุปได้ว่าประชาชนที่รู้จัก คุ้นเคย หรือไม่รู้จักคุ้นเคย เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นการส่วนตัวที่แตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมที่ไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาอธิบายได้ว่า การรู้จัก คุ้นเคยเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือไม่รู้จักคุ้นเคยเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นการส่วนตัว ไม่ได้ทำให้ประชาชนมีทัศนคติต่อปัญหาอาชญากรรมแตกต่างกัน การที่ประชาชนจะมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมเกิดจากตัวของประชาชนเอง มากกว่าถูกชักจูง หรือถูกแนะนำจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ดังนั้นการรู้จัก หรือไม่เคยรู้จักเจ้าหน้าที่ตำรวจของประชาชนที่แตกต่างกัน ไม่ทำให้การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมแตกต่างกันแต่อย่างใด ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สายเพชร ศรีสังข์ (2536)

จากการศึกษาอธิบายได้ว่า ประชาชนส่วนใหญ่อยากจะรับรู้ รับฟังเหตุการณ์เกี่ยวกับอาชญากรรม แต่ไม่อยากจะเข้าไปช่วยเหลือ หรือมีส่วนร่วมเกี่ยวกับอาชญากรรมต่าง ๆ เนื่องจากอาจเกรงว่าจะเสียเวลา และไม่ได้รับความปลอดภัย เช่น เมื่อมีเหตุอาชญากรรมต่าง ๆ เกิดขึ้นประชาชนมักจะมาขึ้นมุงดู ก่อให้เกิดความไม่สะดวกในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจสอบถามว่ามีผู้ใดเห็นเหตุการณ์และขอความร่วมมือเป็นพยาน หรือให้ช่วยเหลือคนเจ็บ กลับได้รับการปฏิเสธหรือการเพิกเฉยไม่ให้ความสนใจ ดังนั้นการที่ประชาชนสนใจที่จะรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรมที่แตกต่างกัน ไม่ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมที่แตกต่างกันแต่อย่างใด ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสายเพชร ศรีสงข์ (2536)

ตัวแปรที่ 11 การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม

จากการศึกษาประชาชนกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่พอใจการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ มากกว่าไม่พอใจการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 68.8 และ 31.2 ตามลำดับ เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในระดับมากที่สุด พบว่าประชาชนที่พอใจการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีมากกว่าประชาชนที่ไม่พอใจการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจคิดเป็นร้อยละ 4.03 และ 3.23 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ ของตัวแปรทั้งสองแล้วพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 จึงสรุปได้ว่าประชาชนที่พอใจการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่แตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามกรอบแนวคิดที่ตั้งไว้

จากการศึกษาอธิบายได้ว่า ความรู้สึกรู้สีกของประชาชนที่มีต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมเกิดจากความรูสึกของประชาชนเอง ไม่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ การที่ประชาชนพอใจ หรือไม่พอใจเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถทำให้ตนเองพ้นจากปัญหาอาชญากรรม จึงได้ต้องมีการป้องกันตนเอง เช่น ประชาชนที่ไม่พอใจการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่เมื่อพบเห็นเหตุร้าย หรือพบเห็นคนเจ็บ ก็อาจจะเข้าช่วยเหลือหรือแจ้งเหตุให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบได้เช่นเดียวกัน กับประชาชนที่พอใจการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ถ้าประชาชนคนนั้นเป็นคนดี มีจิตสำนึกที่จะช่วยเหลือผู้ประสบเหตุว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องทำเพื่อมนุษยธรรม ดังนั้นการพอใจ หรือไม่พอใจการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่

ที่ตำรวจที่แตกต่างกัน จึงไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมแตกต่างกัน

ตัวแปรที่ 12 ทศนคติของประชาชนต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม

จากการศึกษาพบว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจในมุมมองที่ดีมากกว่ามุมมองที่ไม่ดี คิดเป็นร้อยละ 54.66 และ 45.34 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในระดับมากที่สุดพบว่า ประชาชนที่มีทัศนคติที่ดีต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจจะมี ส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม มากกว่าประชาชนที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจคิดเป็นร้อยละ 4.03 และ 3.23 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 จึงสรุปได้ว่าทัศนคติของประชาชนต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจที่แตกต่างกัน จะทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามกรอบแนวคิดที่ตั้งไว้

จากการศึกษาอธิบายได้ว่า ทัศนคติของประชาชนต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม เกิดจากความรู้สึกรักของประชาชน และทัศนคติของประชาชนต่อปัญหาอาชญากรรมเอง การที่ประชาชนชอบหรือไม่ชอบเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถทำให้ตนเองพ้นจากปัญหาอาชญากรรมได้ และไม่สามารถให้ประชาชนมีความรู้สึก หรือสนใจต่อปัญหาอาชญากรรมเปลี่ยนไปได้ เช่น ประชาชนเมื่อพบเห็นเหตุร้าย หรือพบเห็นคนเจ็บ ก็อาจจะเข้าช่วยเหลือ หรือแจ้งเหตุให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบได้เช่นเดียวกัน โดยไม่จำเป็นว่าประชาชนดังกล่าวจะมีทัศนคติต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างไร ดังนั้นทัศนคติของประชาชนต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจที่แตกต่างกัน ไม่ส่งผลทำให้การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมแตกต่างกันแต่อย่างใด ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยพร พานิชย์ตรา (2533)

สรุป จากการทดสอบสมมติฐานดังกล่าวพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ คือ เพศ อาชีพ และการเคย หรือไม่เคยตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรม จากตัวแปรทั้งสามจะพบความสัมพันธ์กัน ได้กล่าวคือ การที่ประชาชนจะมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม มากหรือน้อยปัจจัยหลักน่าจะขึ้นอยู่กับตัวของประชาชนเอง มุมมองทัศนคติของประชาชนที่มีต่อปัญหาอาชญากรรม และผลกระทบของประชาชนต่อปัญหาอาชญากรรม การที่ประชาชนเคยตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรม หรือมีโอกาที่จะตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมสูง จะมีส่วน

ร่วมในการป้องกันอาชญากรรมสูงกว่าประชาชนที่ไม่เคยตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรม และเมื่อโอกาสตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมต่ำ เนื่องจากประชาชนกลุ่มแรกจะเล็งเห็นถึงภัยอันตรายจากอาชญากรรมที่จะเกิดกับตนเองหรือคนในครอบครัว จึงต้องมีการปรับตัวในการใช้ชีวิตให้รอดพ้นจากอาชญากรรม ทำให้มีการป้องกันตนเอง ระวังระวังตนเอง และมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมมากกว่า ประชาชนที่ไม่เคยตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมในกลุ่มหลัง จากตัวแปรทั้งสาม เพศ , การเคยตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรม และอาชีพ จากการศึกษาพบว่าจะมีความสัมพันธ์กันคือ ตัวแปรดังกล่าวจะเป็นกลุ่มของประชาชนที่มีโอกาสตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมมากกว่า กล่าวคือ เพศหญิง มีส่วนร่วมมากกว่าเพศชาย เนื่องจากเพศหญิงมีโอกาสตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมมากกว่าเพศชาย อาชีพ ค้าขาย – ประกอบธุรกิจส่วนตัว กสิกรรม จะมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมสูงเนื่องจากประชาชนที่ประกอบอาชีพดังกล่าวมีโอกาสในการตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมได้มากกว่าอาชีพอื่น จึงมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมมากกว่า และประชาชนที่เคยตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมจะมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมมากกว่าประชาชนที่ไม่เคยตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรม

จากผลการศึกษาดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่าปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ คือ การตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรม และโอกาสที่จะตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรม การที่ประชาชนได้รับผลกระทบจากปัญหาอาชญากรรมโดยตรง ทำให้ประชาชนเห็นความสำคัญของปัญหาอาชญากรรม จึงต้องมีการปรับตัวเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรม และมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมมากขึ้น

5. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

5.1 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

การวิเคราะห์ที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ สามารถนำข้อมูลที่ได้ใช้ประกอบการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ดังนี้

1. พิจารณาสภาพปัญหาอาชญากรรมในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ จะเห็นว่า ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นมีความรุนแรงมาก ส่วนปัญหาที่ต้องรับการแก้ไข คือ สภาพสังคมในปัจจุบันไม่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเท่าที่ควร ปัญหาจากเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่

เพียงพอ และอุปกรณ์เครื่องมือไม่ทันสมัย รวมทั้งขั้นตอนการดำเนินการในกระบวนการยุติธรรมไม่เหมาะสม เสียเวลา และใช้เวลานาน

2. พิจารณาถึงสาเหตุการเกิดอาชญากรรมในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ จะเห็นว่าสาเหตุเกิดจากปัญหาจากสภาพแวดล้อม รองลงมาคือปัญหาทางเศรษฐกิจ สภาพวัฒนธรรม และค่านิยมในปัจจุบันเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม

3. พิจารณาถึงสภาพการมีส่วนร่วมของประชาชน จากการเก็บข้อมูลประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมระดับมาก ในส่วนเกี่ยวกับส่วนตัว และสิ่งที่กระทำได้ง่ายเพียงลำพัง เช่น การป้องกันตนเอง รมั้ควรวางตัวเองเสมอ คอยตรวจตราดูแลบ้านเรือน สอดส่องพฤติกรรมคนแปลกหน้า สอดส่องยานพาหนะ ส่วนการมีส่วนร่วมในระดับชุมชนหรือช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจยังอยู่ในระดับน้อย เช่น การมาเป็นพยานชี้ตัวผู้กระทำความผิด การช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจในการจับกุมผู้กระทำความผิด , การมาให้ปากคำต่อพนักงานสอบสวนในฐานะพยาน ซึ่งสาเหตุน่าจะมาจากการปฏิบัติตัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจเอง เช่น ประชาชนเกรงว่าจะไม่ปลอดภัย หากมาเป็นพยาน ชี้ตัวคนร้าย หรือกลัวเสียเวลาในการสอบปากคำ โดยพนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สนใจ และไม่ให้ความสะดวกในการมาให้การเป็นพยาน

4. พิจารณาถึงหน่วยราชการที่ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม จะเห็นว่า ประชาชนยังมีความต้องการที่ช่วยเหลือ หรือมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องแสวงหาความร่วมมือ เชิญชวน ให้ความรู้ในการป้องกันภัยจากอาชญากรรมอย่างสม่ำเสมอสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และคอยสอดส่องดูแลและตรวจตราเพื่อให้นักที่จะทำความผิดเกิดความเกรงกลัว ปกป้องคุ้มครองผู้ที่ช่วยเหลือการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

5.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาถึงแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมในชุมชนให้ชัดเจน และละเอียดยิ่งขึ้น เช่น การจัดอบรมให้ความรู้ที่ประชาชนต้องการเป็นความรู้ในหัวข้อใดที่ต้องการมากที่สุด และระยะเวลาในการจัดอบรมนานเพียงใด รวมทั้งมีการสัมมนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับประชาชนในพื้นที่ เพื่อให้มีการพูดคุยกันโดยตรง จะทำให้ทราบถึงสภาพปัญหาและสาเหตุของอาชญากรรมที่แท้จริง

2. ควรมิชยาขกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นจากการศึกษาในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์เป็นทั้งจังหวัดกาฬสินธุ์ และขยายไปหลายจังหวัดในภาคเดียวกัน รวมไปถึงทั่วประเทศ

3. ควรศึกษากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามเพิ่มเติม โดยศึกษาเพิ่มเติมในส่วนของกลุ่มผู้นำชุมชน กลุ่มประชาชนที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับอาชญากรรม กลุ่มเจ้าหน้าที่ตำรวจ และกลุ่มของผู้ต้องหา หรือผู้ที่กระทำความผิด เพื่อให้ทราบมุมมองของอาชญากรรมในหลาย ๆ ด้าน

4. การนำผลการวิจัยที่ได้ไปศึกษาเพิ่มเติมในลักษณะเชิงปฏิบัติการ (Operation Research) โดยการจัดกิจกรรมแทรกแทรกตามแนวทางการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน คือ การจัดอบรมให้ความรู้ การประชาสัมพันธ์รูปแบบต่าง ๆ กิจกรรมเพื่อนบ้านเตือนภัย ฝากบ้านไว้กับตำรวจ กิจกรรมสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม และกิจกรรมชุมชนสัมพันธ์ และเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมก่อนและหลังดำเนินการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Rajabhat Mahasarakham University